

miyase
SERTBARUT

Saat Canavari

Saat Canavari

Miyase Sertbarut

© 2015, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A. Ş. • 1476/1 Sok. No:10/51
Alsancak-Konak/İZMİR

Yazar: Miyase Sertbarut
Resimleyen: Mavisu Demirağ
Editör: Burhanettin Düzçay
Düzeltili: Hülya Dayan

Baskı ve Cilt: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
0 312 284 18 14

İkinci Baskı: Kasım 2015 (3000 adet)
Üçüncü Baskı: Mayıs 2016 (3000 adet)
(*Fasulyem Bulutlara Çıkamaz, 1996, Çankaya Belediyesi Yayını -
Ayakkabı Götüren Köpek, 1998, Özgür Eğitim Yayınları kitaplarından
harmanlanarak Saat Canavarı adıyla 2007 yılında
Paydos Yayınları tarafından yayımlanmıştır.*)

ISBN: 978-605-9153-46-1

Yayınevi sertifika no: 11945
Matbaa sertifika no: 26886

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni
olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir
biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

www.tudem.com

Saat Canavarı

Miyase Sertbarut

Miyase Sertbarut

1963 yılında Ceyhan'da doğdu.

Keloğlan, Jules Verne, Orhan Kemal ve Karabaşlarıyla büyüdü.

Okula giderken hep karnı ağrıyordu. Yani o öyle zannediyordu...

Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi, yine karnı ağrıyordu.

Öğretmenlik yaptı, karnının ağrısı geçmiyordu.

Yazmaya radyo tiyatroları ile başladı. Öykü, roman, masal türlerinde yapıtlar verdi.

Karnının ağrısı geçti.

Kitapların bütün ağırlara iyi geldiğini düşünüyor.

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Bir Dilek Tut (masal)

Akvaryumdaki Denizkızı (masal)

Tuna'nın Büyülü Gemisi (öykü)

Kırmızı Kartal (öykü)

Altın Avcıları Plajda (öykü)

İkizler İz Peşinde (öykü)

Yangın Tüپüyle Uçan Çocuk (öykü)

Sarı Maymun (roman)

Saat Canavarı (öykü)

Kaçak Köpek Biber (roman)

Sisin Sakladıkları (roman)

Kapiland'ın Kobayları (roman)

Kapiland'ın Karanlık Yüzü (roman)

Yılankale (roman)

Kimsin Sen? (roman)

Çöp Plaza (roman)

Sil Baştan Aşk (roman)

Buz Bebekler (roman)

Yalancı Portakal (roman)

Ara Âlem 1 – Tarlakoz'un Tuzağı (roman)

Delidolu Yayınlarından çıkan kitapları:

Çocukluğumun Tanrısı Piper Pa-25 (roman)

İÇİNDEKİLER

Taşar Amca	7
Çukura Düşen Kurbağa.....	12
Saat Canavarı	20
Kâmil	31
İkizler Şenlikte	37
Zorunlu Eylem	47
Ayakkabı Götüren Köpek	53
Emine Teyzenin Çilek Reçeli	64
“Şans, Talih, Kader, Kısmet...”	72
Film Festivali	79
Elmadaki Vitamin	88
Karabaş Yaşlanınca	94
Fasulyem Bulutlara Çıkamaz	102
Sobacı	110
Erik Çekirdekleri	120

TAŞAR AMCA

“Taşar” onun adı mıydı, soyadı mıydı bilmiyorum. Belki karakterine bakarak sonradan bu adı uygun görmüştü insanlar. Taşkın, çabucak öfkelenen, aksi bir adamdı.

Mahallemizdeki bütün evler bahçeliydi. Bahçeler meyve ağaçlarıyla doluydu. Bizim bahçemizde de kayısı, erik, şeftali ve armut ağacı vardı. Dallar duvarın üzerinden sokağa sarkardı. Duvarlara çıktığımızda rahatça ulaşırdık meyvelere.

Kimi komşularımız daha özenli bakardı meyve ağaçlarına. Toprağı çapalar, suyunu eksik etmez, budamasını, ilaçlamasını unutmazlardı mevsimi geldiğinde. Taşar amca herkesten daha çok kıymet verirdi bahçesine.

Oyun oynarken topumuz Taşar amcanın bahçesine kaçtığında hiçbir çocuk cesaret edemezdi gidip istemeye. Büyüklerimizi bile yollayamazdık. Taşar amca bahçede ya da balkonda oturuyorsa hemen bıçağını alıp keserdi topu. Ardından ibret olsun diye sokağa atardı kesik topu, tam önümüze...

Çocukları sevmediğini düşünürdük. Büyüklerin anlattığına göre kendi çocuğu çok hayırsız biri olmuş da onun için böyle davranıyormuş.

Mahalledeki tek kiraz ağacı da onun bahçesinde. Kirazlar olgunlaştığında imrenerek bakardık bu ağaca. Duvara çıkıp yemeyelim diye bahçe duvarının üzerine bir de dikenli telle çevirmişti. Ağaçta öyle çok kiraz olurdu ki... O kadar kirazı ne yapacaktı? Karı koca yalnız yaşıyordu. Bence bütün sokağa yeterdi.

Kiraz ağacının yüksek dallarına kargalar, serçeler, sığırcıklar konar; doyasıya kiraz yerlerdi. Keşke karga olsaydım, serçe olsaydım diye ağzım sulanarak bakardım kırmızı küpeler gibi sallanan meyvelere. Kuşlar kimi zaman ağızlarındaki kirazları yola düşürdü. Koşup alırdık kuşların taşıyamadıklarını.

Her komşu kendi bahçesinden topladığı meyveleri birbirine sunardı. Göz hakkıydı bu. Taşar amca bu geleneğe hiç uymazdı. Onun kirazları, dutları, incirleri, kayısıları kuşlarındı; kuşlardan geriye kalan da bahçeye düşer, çürür, toprağın olurdu.

Kimi zaman yüreklenir, duvarın üstünden kirazlara uzanırdık. Dikenli teller elimizi, yüzümüzü, bacaklarımızı çizerdi. Daha bir tek kiraz bile koparamadan taşlar üzerimize gelirdi. Taşar amca hep pusundaydı. Bir yandan bağırır bir yandan taş atardı.

“Defolun asalaklar! Bir tek kiraz bile yok size!”

Bizi ürkütmek için taş toplar, balkonuna koyardı.

Bahçesinde de boy boy sopalar... Hepimiz ondan korkardık.

Bir gün arkadaşlarla kızların mı, oğlanların mı daha korkusuz olduğunu tartışıyorduk. Oğlanlar kızları küçümsüyor; kızların korkak ve zayıf yapıda olduğunu söylüyordu. Dayanamadım.

“Hiç de öyle değil! Kızlar da cesurdur, erkeklerin yapabildiği her şeyi yapabilirler,” dedim.

Oğlanların çoğu küçümseyici tarzda dudak büktü.

“Kanıtla o zaman...” dedi biri.

Hiç düşünmeden, “Tamam!” dedim. “Taşar amcanın ağacından bir tabak kiraz toplayabilirim ben.”

Hepsi çok şaşırdı. Bu kadarını beklemiyorlardı. İnanmadıklarını, yapamayacağımı, yüksekten attığımı söylediler. Aslında böyle dediğime ben de pişman olmuştum, ama sözümünden dönersem iyice alayalardı. İş inada bindi. Kızların ne kadar korkusuz olduğunu kanıtlamak zorundaydım.

Arkadaşlardan biri evine koşup tabak bile getirdi. Artık kaçır yerim kalmamıştı, tabağı aldım. Bu sırada ezan okunmaya başladı. Taşar amcanın namaz için camiye gittiğini biliyordum. Bu zaman dilimi benim için bir şanstı. Şimdi evinden çıkar, caminin yolunu tutar diye düşündüm. Bekle bekle çıkmadı. Belki de çocukların sesini duyup olacakları anlamıştı. Arkadaşlarıma uzaklaşmalarını söyledim. Sokağın başına gidip orada beklemeye başladılar.

Sokak sessizleşince Taşar amca da çıktı evinden. İlgisini çekmemek için ayakkabılarımı bağlıyormuş gibi yaptım. O, cami sokağına dönünce duvara koştum. Korkusuzluğumu kanıtlamalıydim. Dikenli tellerin elimi kolumu çizmesine aldırmadan uzanabildiğim dallardaki kirazları toplamaya başladım.

Beni gözleyen arkadaşlarım sevinç çılgınlıkları atmaya başladı. Kızlar daha çok bağıyordu; çünkü onların da temsilcisiydim.

Hem elleriyle tempo tutuyor hem bağıyorlar.

“Selma! Kirazları topl!”

“Selma! Kirazları topl!”

Bu coşku beni daha da gayrete getirdi. Çukur tabağın yarısı dolmuştu. Birden arkadaşlarım başka türlü bağırmaya başladı.

“Kaç Selma! Kaç!”

“Taşar amca geliyor, kaç!”

Önce beni kandırıyorlar sandım. Sokağa göz atınca Taşar amcanın yalpalayarak bana doğru koştugunu gördüm. Kolları, bacakları yarıya kadar sıvalı. Ayağında kocaman cami terlikleri var ve bu yüzden rahat koşmıyor, arada bir düşecek gibi oluyor. Anlaşılan cami avlusunda aptes alırken çocukların sesini duymuştu. Kirazlarını yedirmemek için aptesi, namazı bırakıp bu halde sokağa koşmuştu.

Atladım duvardan. Sokağın öbür ucuna doğru koştum. Rahat koşamayan Taşar amca, ayağından fırlatıp attı kaba terlikleri, yalınayak kovalamaya başladı.

Elimdeki tabağın içindeki kirazları düşürmemek için ben de çok hızlı koşamıyordum. Bunlardan kurtulmalıyım. Kiraz dolu tabağı Taşar amcaya doğru fırlattım. “Al kirazlarını, başına çal!” diyerek kaçtım.

Benim kiraz dolu tabağı ona doğru savurmam etkili oldu. Kovalamayı bıraktı. Yere savrulmuş meyveleri çıplak ayağıyla ezip yenmez hale getirdi. Fırlattığı terlikleri yeniden ayağına geçirdi. Tabağın üzerine basıp onu da kırdı. Bize kiraz yedirmemiş olmanın mutluluğuyla, kiraz suyu bulaşmış kırmızı topuklarıyla cami sokağına doğru yürüdü.

Taşar amca hep öyle kaldı. Yıllar yıllar sonra bile mahallemizi, o güzel bahçeleri anımsarken onu da taşkınlığı ile anımsadık. Kim bilir Taşar amca çocukları sevindirmeyi bilseydi belki de biz ona yeni bir isim verirdik. Belki ona Yaşar amca diyebilirdik...

Saat Canavarı

Bu kitapta hayatın içinden gerçek çocukları bulacaksınız. Türlü mahallelerde dolaşıp evlerden birinde sizin gibi bir çocukla karşılaşacaksınız.

Dünyanın yalnızca insanlar için değil kurbağalar, köpekler için de dönen bir küre olduğunu bir daha anımsayacaksınız.

Çevremizde bin bir türlü yaşam var. "Dayanışma"nın bu yaşamları güzelleştireceğini okuduğunuz öykülerle siz de hayal etmeye başlayacaksınız.

ISBN: 978-605-9153-46-1

Yazarın diğer kitaplarından sizin için seçtiklerimiz

www.tudem.com